

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2. I. 17.
Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 159.

V Ljubljani, v petek 15. julija 1892.

Letnik XX.

Pogoji za udeležbo na I. slov. katoliškem shodu.

Razposlali smo vabilo na vse katoličane po slovenskih deželah na I. slovenski katoliški shod v Ljubljani. Odgovori na to vabilo so v obče za katol. shod ugodni in prijazni. Nadejati se je torej obilne udeležbe. Zato glavni osnovalni odbor tukaj objavi pogoje za udeležbo na I. slov. katol. shodu:

1. Kdor se hoče udeleževati I. slov. katol. shoda, mora imeti vstopnico, glasečo se na njegovo ime. S to vstopnico ima prost vstop k vsem odsekovim sejam in slavnostnim shodom. Vsakdo se pri vstopu v dvorano reditelju skaže z vstopnico. Za dame se bodo izdajale posebne vstopnice za slovesne seje.

2. Kdor se misli vdeležiti I. slov. katoliškega shoda, naj se oglasi za vstopnico do 15. avgusta t. l., in sicer neposredno pri glavnem osnovalnem odboru v Ljubljani ali pa posredno pri lokalnih odborih in čč. gg. župnikih, kateri naj blagovolé vsaj do 15. avgusta t. l. doposlata glavnemu osnovalnemu odboru v Ljubljano imenik oglašanih vdeležencev iz svojega kraja, oziroma fare. Pisarna glavnega osnovalnega odbora je v Ljubljani v stolnem župnišču, Semenške ulice 2, II. nadstropje.

3. Z ozirom na prostovoljne darove se je cena za vstopnico znižala ter velja eden goldinar za osebo. S tem se poravnajo veliki stroški za I. slov. kat. shod.

4. Kdor želi prejeti tiskano poročilo o I. slov. katol. shodu, naj priloži v ta namen

za jedno še 50. kr., in poročilo se mu svojedobno pošlje na dom.

5. Kdor želi, da mu osrednji pripravljalni odbor v Ljubljani preskrbi prenočišče, naj to razločno pri oglasu naznani. Račun za stanovanje poravna vsakdo sam.

6. Kdor se želi vdeležiti skupne večerje (banketa) v sredo večer, naj tudi to pravčasno naznani in naj vplača za osebo 1 gld. 50 kr. brez pijače.

7. Ako se oglasi zadostno število vdeležencev, napravi se v četrtek dne 1. septembra poseben vlak na Bled.

8. Vstopnice bode od 15. avgusta počenši pošiljal glavni osnovalni odbor v Ljubljani po tistem potu, kakor se je kdo oglasil.

Da se ohrani pri razpošiljanju vstopnic pravi red, je neobhodno potrebno, da vsakdo naznani razločno svoje ime, priimek in stan ter zadnjo pošto. Tudi naj po vrsti zapiše razločno, kaj želi (n. pr. vstopnico, poročilo, stanovanje, banket itd.) ter naj temu pismu na odbor priloži dotične svote.

Na prepozna oglašila se bode odbor le toliko časa oziral, dokler ne bo dopolnjeno določeno število vdeležencev.

Prosimo vse rojake, zlasti pa slavne lokalne odbore in čč. gg. duhovnike, da nas podpirajo pri tem težavnem poslu, ter delujejo na to, da se prvi slov. katol. shod izvrši uspešno in častno za našo domovino!

V Ljubljani, 9. julija 1892.

**Glavni osnovalni odbor
za I. slov. katoliški shod v Ljubljani.**

Državni zbor.

Z Dunaja, 14. julija.

Valutna razprava.

Ako sem v prvem poročilu o valutni razpravi rekel, da razni govorniki niso nič novega povedali, moram to danes dopolniti z opazko, da niso nič novega povedali v stvarnem oziru, da je bila pa razprava zanimiva zaradi političnih opazk. V prvi vrsti to velja gledé izjave, ki jo je dal poslanec Jaworski kot načelnik poljskega kluba. Povdarjal je, da prej ali pozneje se mora vravnati denarna veljava in da se ne more več odkladati, odkar je vlada predložila dotične predloge, ker bi imela odklonitev veliko slabše finančne in politične posledice, kakor če bi ostalo pri starem. Državna potreba torej sili k rešitvi te zadeve zato bodo Poljaki z ozirom na to potrebo glasovali za predloge. Ali glasovali bodo za nje tudi iz gospodarskih razlogov; nikakor pa jih pri tej zadevi ne vodijo politični oziri; Poljaki bi v enakih razmerah za nje glasovali, če bi jih bil predložil Depretis ali Steinbach. Zato pa ne umejo, kako je mogla velika stranka (levičarska) tem predlogom nasproti tako stališče zavzemati, da so prišli v nevarnost. Nikomur nečem nič očitati, rekel je Jaworski, ali omenjal sem to, ker je treba po naši morda napačni misli, vedno razloček delati med državnimi in političnimi vprašanji, pa tudi zaradi tega, ker se je skozi dva tedna govorilo o krizi, ker so nam časniki dan za dnem prinašali poročila o tej krizi, ker nam je ozdravljenje te krize z njenimi posledici neznano in ker ne moremo umeti, ali je bilo za ozdravljenje te krize treba tako drastičnega zdravlila, da je prišla za državo tolikanj važna zadeva v resno nevarnost!

Te besede so hudo zbódle združeno levico, ki komaj pričakuje trenutka, da bi se Poljaki z njo

LISTEK

William Morgan.

Po Leonu Taxilu prevel F. H.
(Konec.)

Dokler so se peljali skozi obljubene kraje, je bil pogovor živahen. Ko pa pridejo v puščavo, planejo vsi spremljevalci (bili so kadoš-vitezi) nad Morgana. Eni ga zvežejo, drugi mu usta zamašijo. Tako se peljejo do večera. Pri nijagarski trdnjavi se voz ustavi. Morilci izstopijo. Častitljivi „brat“ lože „zum Oelzweig“ (koje ud je bil Morgan) jih je pričakoval. Odvežejo vjetniku noge, primejo ga za roke in pod pazduho in ga peljejo k samotni hišici pri Ontarijskem jezeru.

Med potjo so reveža suvali, z nogami tolkli; če je hotel iti bolj počasi ali če se je hotel zagovarjati, zbadali so ga z bodali. Na njegove bolesterne vsklike so odgovarjali morilci s smehom.

„Izdajca!“ so mu rekli, „ti si se predrznil prelomiti svojo prisego. Objavi si pravila našega obrednika. Kaznovan bodeš sedaj za to. Obsodba, s katero so te obsodili, se bode kar je mogoče najbolj strogo izvršila. Ali se spominjaš kaznij, s katerimi se ti je žugalo in katere si sam klical na svojo glavo, ako boš prelomil prisego. Glej, zdaj bodeš prejel plačilo. Nikar se ne tadejaj milosti. Potrebno je, da se pri pogledu na tvoje ranjeno

truplo ustrašijo vsi, ki bi hoteli vstopiti v našo družbo s takimi nameni, kakor si jih imel ti!“

Noč je bila jasna. Čuvaj pri nijagarski trdnjavi, Edward Giddius, je dobro videl, kako so prostozidarji svojo žrtev obkolili in kako grdo z njo ravnali. Slišal je njih očitaje in žuganje. Ker pa je mislil, da so roparji, ki hočejo svojcev enega kaznovati, ni se upal pomagati mu.

Rabeljni so pripeljali Morgana v samotno hišico ter zaklenili vrata. Drugi dan zvečer je prišla neka zamorka v bližino hišice, v kateri je menila, da stanujejo ljudje, po vode. Poslušaj: divji krik ji doni po ušesih, globoko stokanje sliši. Polna strahu pa tudi radovednosti se splazi ob zidu in pride do okenca. Grozen prizor vidi.

Na nasprotnem zidu vidi pribitega moža v podobni križi sv. Andreja. Skozi roke so bile napete 4 vrvi na 4 močne žeblice v zidu. Mučenik je visel kaknega pol metra od tal. Njegove prsti so bile krvave. Okrog njega so skakali in čez njega zabavljali od krvi in žganja pijani možje. Na sledi polni žrjavice je ležala železna palica. Res peklenski prizor. Vse to je videla pri žarkih bakelj.

„Ti si na vrsti, Henrik Brown“, reče poveljnik, kateri pa ni bil nikdo drugi, kakor — Loton Lowson, načelnik najvišjega zidarskega sodišča v Bostonu in začetnik umora! (Prva prostozidarska loža v Ameriki je bila ustanovljena v Bostonu l. 1733.)

Imenovan se vzdigne s klopi, vzame železno palico in se približa z negotovim korakom žrtvi.

Porjane palico Morganu v obraz in ga hoče oslepiti; ker je bil pijan, zgreši oči in zadene lice. Revež je tako zakričal, da so se zamorki lasje po koncu postavili in da je strahu zbežala.

Drugi dan pride zopet po vodo in ker sliši iz hiše še vzdihovanje, priplazi se počasi do okna. Telo Williama Morgana je bila sama rana. Tu pa tam je bilo meso vijoličaste barve, znamenje, da so ga hudobneži namazali s tekočino in mu povečali bolečine.

„Končaj vendar, Monró“, reče Loton Lowson, „že tretjo noč smo tukaj; usmili se ga in prebodi mu vrat, da gremo naprej!“

Monró se vzdigne, potegne bodalo, pomeri in zadene natanko levo stran vratu. Žrtva se strese zadnjič in nagne glavo: trpljenje je bilo končano.

Po noči so prepeljali mrtlica v čolnu v Pembroke v provinciji Ontario, v zgornji Kanadi in so ga skrivaj pokopali.

Vest o tem umoru se je pozneje razširila, ker se nista upala niti Edward Giddius, niti zamorka govoriti.

Med tem je zbudilo pozornost vseh Zjedinjenih držav, da je časnikar kar čez noč zginil.

Sestavila se je protizidarska liga z namenom, da bo razne magistrature pri poizvedovanju podpirala. Ker pa so bili le-ti prostozidarji in tudi guverner novojorški, postopali so v celi reči zelo počasi.

Slednjič sta se pa vendar namenila Giddius in zamorka naznaniti, kar sta bila videla, a magistratov

popolnoma združili. To je razvidno iz pikrega odgovora, ki ga je dal včeraj poslanec Plener Jaworskemu. „Pred vsemi rekel je Plener, bil je načelnik poljskega kluba Jaworski, kateremu se je zdelo potrebno, nas brez vsakega povoda svariti, da naj iz valutne zadeve ne delamo političnega vprašanja; njegova (Jaworskega) stranka kaj takega ne bi bila nikdar storila, njej kaj takega ne bi bilo prišlo na misel, in v zvezi s tem dajal je naši (levi) stranki razne nauke. Reči moram, da me je ta opazka, za katero v resnici ni bilo nobenega povoda, jako iznenadila, ker zlasti v zadnjem času nismo vajeni, da bi nas s poljske strani brez vzroka v stvarni razpravi hipoma napadali. Ne vem, kaj je Jaworskega pripravilo k tem napadom, ali odkritosrčno povem, da je zgrešil vtis, ki ga je hotel s tem napraviti na nas. Jaworski nam je hotel s tem, ne vem, zakaj, malo ponagajati.“

Iz teh besed je razvidno, da se prijateljstvo med levico in Poljaki še vedno krha.

Tudi Steinwender čutil je potrebo povdarjati politično stran. On se je hudoval, da se nemštvo v planinskih deželah zatira in da prav zaradi tega neče glasovati za postavbo, katera pooblašča vlado k najemu novega dolga v znesku 183 milijonov gld., brez katerega je vravnava denarne vrednote nemogoča.

Da je Šuklje na koncu svojega govora tudi udaril na politično struno, sem že povedal, in dostavljati mi je le, da je skušal dr. Lueger na surov in nedostojen način pobijati poslanca Šukljeja in da je smešil imenovanje dr. Abrama, češ, da ne vé, kaj se je godilo, in kako je to prišlo; Šuklje tega ni povedal, morda more Foregger natančneje pojasniti to stvar. Dr. Foregger se je v istini oglasil in zabavljaj čez vlado, da na Spodnjem Stajerskem poslovenjuje urade in šole, da je celjskemu magistratu zaukazala slovensko uradovanje, da je dovolila vstanovitev slovenske posojilnice na škodo nemške, in da je imenovanje Abramovo zaradi tega zbudilo toliko razdraženost, ker je bilo izvršeno že drugo imenovanje, ki so ga pa slovenski poslanci preprečili.

Danes je prišel kot prvi govornik na vrsto finančni minister Steinbach, ki je z mnogimi jako mikavnimi razlogi pojasnjeval potrebo in korist valutne vravnave zlasti za kmetijstvo. Tudi poljedelski minister grof Falkenhayn je s kmetijskega in gospodarskega stališča zagovarjal novo veljavo, potem je bil sklep razprave in sta govorila še glavna govornika Kaizl in Menger. Kaizl je po zgledu svojih čeških tovarišev povdarjal, da je prijatelj zlate veljave, da pa iz političnih razlogov ne more glasovati za njo, ker jo je predložila sedanja vlada.

Predno je prišel k besedi poročevalec Szczepanowski, sledila je še cela vrsta dejanskih popravkov. Prvi je Kramar zavračal Plenerja, drugi pa je poslanec Šuklje popravljaj trditve Luegerjeve, ki je rekel: „Če mi kdo pravi, da so Slovenci za novo veljavo, ker je Šuklje govoril za njo, vam

pravim: Da, če Šuklje za njo govori, je to le dokaz, da jo vlada hoče, s tem pa še ni dokazano, da jo hočejo Slovenci.“

„Da popravim to trditev, ki je očiten napad na mojo poslaniško čast,“ rekel je Šuklje, „sem le spominjati na govor, ki sem ga imel pred kakimi 8 meseci v tej visoki zbornici pri razpravi učnega ministerstva (prav dobro!), ali jaz tega ne storim, ker se dostojnemu človeku gnjusi, odgovarjati na neslana sumničenja. Ako je pa hotel gospod poslanec s temi besedami reči, da se je slovenski narod kot tak izrekel zoper vravnavo valute, mu moram povedati le to, da gospod poslanec petega okraja dunajskega naših razmer ne pozna, in mu zaradi tega dejansko konstatujem, da se je krajska kmetijska družba, ki je gotovo najkompetentnejši organ za varstvo kmetijskih koristij v izvanredno obilno obiskovanem glavnem zboru dne 8. junija t. l. soglasno izrekla za valutne predloge. (Čujte, čujte in dobro!) Ravno tako so pri občinskem zastopu glavnega mesta ljubljanskega z enakim soglasjem prestopili na dnevni red preko agitacije, ki jo je antisemitska stranka spravila na red.“ (Dobro, dobro!)

Tudi dr. Gregorec se je oglasil k dejanskemu popravku in dobro okreal dr. Foreggerja in njegove trditve gledé poslovenjevanja po Spodnjem Stajerskem. Ker je ta popravek malo obširnejši in je treha zaradi pozne ure skleniti poročilo, pošljem ta popravek jutri po stenografičnem zapisniku. Lueger in Foregger sta skušala odgovarjati, pa sta imela smolo; Lueger je opravičeval svojo trditev, češ, da je Šuklje o svojem času ministru Gautschu na ljubo predlagal ustanovitev druge sekcije-načelniske službe, in da je bil gledé borznega davka v nasprotstvu z ranjnim Obrezo, ki je zahteval 50 kr. ali 1 gld. davka, Šuklje pa le 10 kr. Ali to je čisto napačno; kdor je čital dotična poročila, vé, zakaj je Šuklje predlagal drugega sekcijskega načelnika, in ravno tako je znano, da je Obreza po natančnejši informaciji o borznem davku sodil prav tako, kakor Šuklje in drugi slovenski poslanci.

Foregger pa v svojem odgovoru Gregorecu ni mogel drugega oponašati, kakor da ni osebni prijatelj Wurmserja, katerega osebno ne pozna. Podpredsednik je gospoda poslanca Foreggerja večkrat opominjal, da to ni dejanski popravek, ali slovenski poslanci so ga prosili, naj ga pusti govoriti, ker vzbuja veliko veselost s svojimi čenčami.

Po konečni besedi poročevalca bilo je glasovanje o prestopu v posebno razpravo prvega zakona. Po nasvetu poslanca Luegerja vršilo se je glasovanje ustno; skupno so nasproti glasovali samo Mladočehi in antisemitje, za predlog pa Poljaki; pri drugih strankah je bilo glasovanje prosto in se je vršilo vse križem, vendar je bilo nasprotnikov skupaj le 91 proti 190, ki so glasovali za predloge. Izmed jugoslovanskih poslancev glasovali so proti nadrobni razpravi: Gregorec, Pfeifer in Spinčič; odsotni so bili Cronini Alfred, Gregorčič, Laginja,

v vodi ontarijski vlovili, a kaka prevara! Spoznali so v njem Monroe, kateri je bil gotovo od sobratov umorjen, ker je skoraj gotovo vsled svoje hudobije kesanje razodeval. Po vsej pravici so kazali na nov zločin družbe in tem hujši je bil srd.

Prostozidarji so začeli leta 1832 razglašati po časopisih, na katere so imeli vpliv, da Morgan še živi in da so vse to začeli edino le sovražniki družbe; popotniki so ga neki videli v Smyrni, kjer posluša Mohamedove nauke. Ker je Smyrna v Mali Aziji, nekaj tisoč milj od Novega Jorka, je, kakor se samo ob sebi ume, tej vesti težko verjeti. Občinstvo pa se je cele reči naveličalo, in za to se je pomirilo.

Toda nič ni tako skrito, da bi ne bilo enkrat očito!

„New-York Herald“, največji časopis v Ameriki je pričel leta 1875 zopet iskati Morgana in leta 1881 meseca julija se je našel njegov grob v Pembroke, kakor smo mi povedali. V grobu so našli papirček, na katerem je bilo zapisano ime in priimek glavnega morilca Henrika Browna.

Kar se tiče Lotona Lowsona, ni se moglo zvedeti, kaj se je z njim zgodilo.

Danes se vzdiguje Morganov kip na javnem trgu v Bataviji. L. 1882 je bil slovesno odkrit. Seveda prostozidarski listi so o celi slavnosti molčali, ker se je proslavljaj časnikar, ki je umrl vsled ljubezni do resnice.

Blankini, Perič, Šupuk, Bulat in Dapar. Drugi so glasovali za prestop v posebno razpravo.

Ob 1/5. uro popoldne je predsednik sklenil sejo in prihodnjo sejo napovedal na jutri ob deseti uri popoldne.

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. julija.

Notranje dežele.

Socijalizem. V Solnogradu so začeli izdajati socijalistični list za kmete. Socijalno-demokratska stranka vidi, da tako dolgo ne bode dobila nobenega vpliva, dokler kmetškega prebivalstva ne vjame v svoje mreže. Za socijaliste na Solnograškem pa deluje posebno tajnik tamošnje kmetijske družbe, Losert. On je bajé tudi duševni oče novemu listu. Knezo-nadškof dr. Haller se je že v deželni zboru pritoževal, da Losert razširja po deželi nauke, ki nasprotujejo katoliški cerkvi. Deželni glavar je tedaj priznal, da je Losert bil član socijalno-demokratskega društva, pa je moral izstopiti. Dvorni svetnik Lienbacher je pa z vso svojo zgovornostjo Loserta zagovarjal. Sedaj je vprašanje, more li biti Losert uradnik deželnega odbora in tajnik c. kr. kmetijske družbe, če ima zvezo s socijalističnim listom in še vedno razširja socijalizem po deželi?

Ogersko. Dne 13., 14. in 15. avgusta boče v Raabu shod ogerskih odvetnikov. Posvetovali se bodo o tem, da se omeji število odvetnikov. Za to, da se skliče ta shod, se je izreklo 23 zbornic in le tri proti shodu. Dvomitni skoro ni, da se bode shod izrekel za omejenje števila odvetnikov. Taka vredba ni posebno liberalna in ogerski odvetniki so po večini liberalci. To se pač ne vjema. Pa ti gospodje so menda le takrat liberalni, kadar jim ugaja, — Madjarom ni prav, da vlada ni takoj odredila preiskave proti vsem Rumunom, ki so šli z deputacijo na Dunaj in ki so kako razširjali rumunsko spomenico. Ta spomenica je po mnenju Madjarov državi nevarna. Ugron in Apponyi sta že v tej zadevi interpelovala vlado. Vedeti hočeta, kaj misli storiti vlada proti rumunskim agitacijam.

Vnanje države.

Bolgarija. V pravdi proti morileem finančnega ministra Belčeva je izpovedal Jurij Vasiljev, ki je kot emigrant služil v ruski vojski, da mu je v Rusiji bilo dovoljeno nositi uniformo njegovega prejšnjega bolgarskega polka. V vojaških seznamih je bil zaznamovan za „prirejenega ruski vojski.“ Na vprašanje, kako so ga priredili ruski vojski, je odgovoril, da na prošnjo do ruskega generalnega štaba za vsprejem v rusko vojsko s pristavkom, da je v Bolgariji služil njega cesarskemu velečastvu (carju). Potem so ga nastavili, dajali mu plačo, pustili mu nositi prejšnjo uniformo. Prisegel pa ni v Rusiji. Iz te izpovedbe se razvidi, da so Rusi in bolgarski emigrantje smatrali Bolgarijo že za nekako rusko gubernijo in bolgarsko vojsko za del ruske vojske. Pri taci razmerah je seveda moralo priti do razpora, ko se jo povzdignila bolgarska narodna zavest.

Francija. Novi pomorski minister Burdeau je po želji zbornice vse vojaške sile, ki so pripravljene proti Dahomejcem, podredil polkovniku Dadds. Sedaj mornarica ne bode mogla druge vojske ovirati, ker bode pod istim poveljništvom. — Zaprti anarchist Drouhet je izpovedal, da imajo anarhisti pri pantinskih utrdbah spravljen dinamit. Preiskali so utrdbe in res našli zaboj dinamitnih patron. — Senator Sal je vlado vprašal, če misli posredovati v prid francoskih upnikov na Portugalskem. Minister je obetal, da bode storil, kar je mogoče. Rekel je po, da je Portugalsko v velikih zadregah in bode torej treba dati mu časa, da si opomore. To bodo upniki tudi storili, če bodo Portugalci le resno voljo pokazali, da hočejo izpolniti svojo dolžnost. Posebno tolažil ministrov odgovor pač ni bil. Vidilo se je, da francoska vlada že sama dvomi, da bi pri portugalskih papirjih ne bilo izgube. — Parlamentarno zasedanje se je sedaj zaključil.

Izvirni dopisi.

Iz Ljutomera, 10. julija. (Obiskovanje premilost. knezoškofa.) Kako krasna in diyna je pač ljutomerska okolica! Prijazna dolina smehlja se ti pisanih vrtov in zlatih, plodovitih polj, krog in krog pa preseneten gledaš zelene hribe in griče, ki obkrožajo dolino, kakor lavorov venec nedolžno deviško glavo.

A gotovo že zdavnej ni ta rajska okolica bliščala se v takem krasu, kakor ravno minole dni, ko jo je obiskal preljubljeni vladika, lavantinski Mihael.

Naravno lepoto povzdignila je neutrudna marljivost visoko probujenih prebivalcev, katere vse je prošinjala vroča ljubezen in brezmejna udanost do vladike. Čedne kapelice tik ceste, katerih je toliko in toliko in ljutomerskem okraju, bile so vse v najlepši praznični opravi; temno-zelene smreke, jako

nobeden se ni za to zmenil. V pijanosti je zinil Henrik Brown nekaj nepremišljenih besed. Občinstvo ga je smatralo za morilca, sodišča so pa molčala. To je vzbudilo med občinstvom veliko nejevoljo; povsed se je govorilo o krivičnosti pri sodišti. Zločin se ni mogel več tajiti. Zakaj se namreč niso pri gosposki zmenili za nobeno ovadbo? Po vseh Zjedinjenih državah so se ljudje o zločinu pogovarjali in povsod so se izrekli: prostozidarji ne smejo biti javni uradniki. Matere so prisegale, da ne bodo dajale svojih hčer prostozidarjem za žene, in hčere so obljubovale, da se ne bodo nikdar možile s prostozidarji. Zaničevanje skrivne družbe je bilo splošno.

Dve leti po umoru Morganovem se je sešel 4. julija 1828 v Leroy-u protizidarski shod. Pri tej priliki se je odpovedalo 300 bratov zidarski družbi v pričo in med ploskanjem neštevilne množice in izjavili so se vsi ob enem, da je govoril nesrečni William Morgan pristno in popolno resnico v svojih razodetjih o prostozidarjih in da je bil to pravi vzrok njegove smrti.

Kaj so pa sedaj storili prostozidarji? Po vseh časopisih so razširjali vest, da je bil rajni časnikar pijanec in da je najbrž padel sprehajaje se v jezero Ontario ter ondi utonil. Toda slabo so opravili. Morganovi prijatelji so to trditev slovesno zanikali, češ, znana je bila vsem njegova zmernost v pijači. Prostozidarji so prinesli v odgovor mrliča, katerega so

ukusno opletene, nosile so v cvetje okičene slavo-loke, iz kojih napisov je odsevala poleg ljubezni do premil. kneza največja radost in hvaležnost na njegovem visokem obisku.

Ko je 7. t. m. došel knezoškof do meje ljutomerske župnije, zagromé topièi in od kapelic in župnijske cerkve začuje se zvonjenje. Pač tisoč in tisoč vdanih src je k Bogu povzdignilo željo: „Blagor mu, ki pride v imenu Gospodovem!“

Koj prvi trenotek v ljutomerski župniji iznenadili so kaj veselo knezoškofa! Pozdravili so ga namreč „banderaši“ na čilih konjih, v lepi, vse časti vredni narodni noši.

Znani posestnik Mursa, sloveč po celem okraju zaradi svoje izvanredne omike, zdrči na ognjevitom konju k vladiki in v izbranih besedah mu raztolmači veselje ljutomerskih kmetov na njegovem prihodu. H koncu svojega govora, s katerim bi se lahko ponašal vsak odličen učenjak, zaori v navdušenih besedah: „Bog živi slovenskega škofa!“

In ta pozdrav razlega se po dolgi vrsti vrlib banderašev, slovenska zastava se dvigne, trobojni trakovi zaplapolajo na junaških prsih, . . . radost in navdušenje za vladiko prikipi do vrhunca!

Čez nekaj trenutkov jame se slavnostni sprevod, podoben zmagovalnemu bojnemu voju, pomikati proti Ljutomeru. Ob cesti je željno čakalo tu in tam na stotine zbranega ljudstva, ter klečé sprejemalo blagoslov svojega višjega pastirja.

Pred trgov zbrala se je bila pa ogromna množica ljudstva, pričakovaje vladiko. Oblastvom ljutomerskim naj bo izrečena vsa čast, da so tako izpodbudno in z veliko dostojnostjo sprejeli cerkvenega kneza. Bili so navzoči: politični uradniki pod vodstvom okrajnega glavarja preblag. g. grofa Attems-a, ki je knezoškofa prav priserčno pozdravil; občinski odbor z županom, g. Schwarzom, na čelu, ki je v imenu trga zaklical vladiki: „Dobro došel!“; šolska mladina z vsemi učitelji itd.

Trg je bil ves okrašen; raz hiš vibrle so zastave, med kojimi sem v svoje veliko veselje naštel tudi pet slovenskih trobojnic.

Med molitvijo in ubranim, ganljivim petjem podali smo se nato v prelepo župnijsko cerkev, kjer je bilo izpraševanje mnogobrojne šolske mladé, ki je s svojimi odličnimi odgovori vladiko vidno razveselila.

Zvečer priredil je čitalnični pevski zbor serenado pred župniščem, ki se je izborne izvršila. Pevci, pod vodstvom svojega vodje, g. nadučitelja Horvata, so Ljutomeru znovi pokazali, da je ni lepše in krasnejše od slovenske pesmi.

Kakor sem videl, ima ta zbor v svoji sredi tako izvrstne moči, kakor le malokateri na južnem Štajerju. Pesmi bile so za ta večer in to priložnost res nad vse srečno izbrane. Jenkova „Molitev“, — kdo je ne bi s celim sreem občudoval? Zelo primerna bila je tudi druga, (smem reči, svetovnoznana), Koseskega: „Kdo je mar?“, katero je zbor mojstersko popeval; sosebno s kitico: „ . . . papež piše, ljubi brat!“ je g. učitelj Schneider vzbudil splošno odobravanje.

Knezoškof je pevcem osebno čestital, zahvaljuje se jim za serenado.

Slednjič zadoneli so še navdušeni glasovi vedno krasne in občudovane „Liepa naša domovina“, ki se s ponosom sme péti po celem Slovenskem, a vendar oni večer zdela se mi je za divni, nepozabni mi Ljutomer nalašč zložen.

Dné 8. julija obiskal je premilostivi knezoškof z več duhovniki starodavni Vrže, kjer se je škofovega prihoda vse srčno veselilo. Tržani napeli so vse sile, da bi povečali slovesen sprejem. Pred trgov pričakovala je velika množica ljudij premilostnega, tudi strelci, garda vržejskega trga, bila je polnoštevilno navzoča in skazala knezu vojaško čast.

V soboto, dné 9. julija, delil je pa premilost. knezoškof 1019 otrokom zakrament sv. birme, večina jih je bila iz ljutomerske župnije, nekaj tudi iz drugih župnij; več jih je celo ogersko Prekmurje poslalo.

Istega dné popoldne poslovil se je vladika iz Ljutomera. Bilo bi pač odveč, ako bi hotel opomniti, da mu bodo vsi Ljutomerčani ohranili trajno najboljši spomin; kajti knezoškofa, ki s tako plamtečo, mladeniško navdušenostjo o znanuje božjebesedo in vernike z apo-

stolsko gorečnostjo opominja na krščanske dolžnosti; istotako pa tudi knezoškofa, ki narod s tako prijaznostjo očara — ni moči pozabiti. Njegov spomin počiva neizbrisen v globinah tisočerihi, iskreno udanih src, iz katerih kakor z altarijev, se dviga dan na dan pobožna molitev za njegov častni in večni blagor!

Pač pa mi je prijetna dolžnost, vrlim Ljutomerčanom izreči najloplejšo, javno hvalo, da so svojega duhovnega nadpastirja tako lepo in spoštljivo počastili. Ljudstvo, ki svojo duhovno oblast tako spoštuje, je samo spoštovanja in časti vredno!

Zagreb, 10. julija. V zadnjem času se je mnogo pisalo po časopisih, da misli hrvatska vlada sedanjo jugoslovansko akademijo preustrojiti v kr. hrvatsko-slavonsko akademijo. Ta dvojni naslov v novjšem času kaj ugaja vladnim ljudem. Zdaj je pri nas vse hrvatsko-slavonsko; tudi tam, kjer ni potrebno, se rabi ta izraz. In tako mislijo morda zares tudi novo akademijo tako krstiti. Tega mi ne moremo odobravati. Če se rabi že v zakonodavstvu ta dvojni izraz, prav za prav bi moral biti trojni, ali Dalmacije nočejo nam dati — ne bi še človek toliko zameril, ali kjer se govori o narodu in njegovej književnosti, ali sploh o kulturi njegovej, tukaj bi se moral rabiti samo izraz hrvatski, kajti tukaj poznamo v tem pogledu samo en narod, in ta je hrvatski. Vsako drugo ime je neumestno in samo za naše nasprotnike, ki želé nas na ta način razdvojiti in oslajiti.

„Narodne Novine“, vladin list, so sicer zani-kale, da misli vlada na kakšno premembo pri akademiji, ali z druge strani se vendar pogovarja, da bode vlada dala po nekem zastopniku v saboru objaviti predlog o preustroju akademije. Poslanec, ki je sam akademik, bode stavil o tem predlog, in sabor ga bo gotovo sprejel. Kaj pa vendar hoče vlada s tem preustrojem doseči? Ona hoče, da bode akademija v vsem odvisna od vlade. Poznato je čitateljem „Slovenčevim“, da je sedanja vlada že dlje časa z akademijo v nasprotstvu. Zato ni bil potrjen za predsednika akademiji dr. Fran Rački, niti je vlada v novjšem času sploh kaj žrtvovala za književna podjetja akademična.

To pa vse zato, ker je Strossmayer pokrovitelj akademiji in ker je po mnenju vladinem delovanje akademikov preveč slovanskega značaja, kar je današnjim gospodarjem trn v oku. Rajše drugo vse, nego slovanski duh, ki se ne more strinjati z mad-jarsko državno idejo. Da se tedaj akademija nazvame drugega duha, treba jo bode preustrojiti tako, da bodo akademiki odvisni od vlade, in da bodo v ta zbor voljeni le taki možje, ki se ne bodo protivili vladnim nazorom. Tako se vsaj misli v vladinih krogih. Ali drugo je vprašanje, kako bode vlada mogla to izvesti. Vsakemu je poznato, da je premoženje današnje jugoslovanske akademije privatne narave, to je, da je narod hrvatski, na čelu mu škof Strossmayer, zbral sam dosedanje glavnice, in da s tem premoženjem upravlja akademija sama, seveda pod nadzorstvom vlade. S tem premoženjem tedaj vlada ne more razpolagati po svoji volji, ako bi se v istini nameravalo izvesti ono, o čemur se po časopisih piše, imel bi narod pravo, da se mu to premoženje povrne, kajti če preneha akademija, kakoršno so bili osnovali, potem ima narod pravico zahtevati, da pride premoženje zopet v njegove roke, ne pa v vladine.

Da bi pa vlada premoženje akademije proglasila za svoje, to je kaj neverjetno, kajti kaj takega so mogli storiti oholi Madjari s premoženjem „Slovaške Matice“, pri nas vendar še nismo tako daleč prišli. Če bode tedaj hotela vlada imeti svojo akademijo, bode morala za njo sama skrbeti, kakor se je to zgodilo v Belem Gradu in v Pragi. More li pa taka delitev znanstvenih društev koristiti malim narodom, je kaj dvojbeno vprašanje. Vsaj pri nas ne bi bil tak poskus koristen.

Sploh je žalostno, če se že o takih namerah govori. Naša akademija je storila za znanost toliko, da se ne more niti ogerska ž njo meriti. Da vlada pa v njej slovanski duh, kdo bi jej mogel to zameriti, ker so Hrvati Slovani, zgodovina njihova slovanska in ravno tako tudi jezik in književnost. Takemu delovanju morajo biti nasprotniki le zagri-zeni nasprotniki hrvatstva in slovanstva, in takih imamo žalibože pri nas čim dalje več, kolikor bolje se madjaronstvo širi, ki je slovanstvu tako nasprotno, kekor pri vas nemškutarstvo.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. julija.

(Katol. tiskovnemu društvu) darovali so v pospeševanje družbenih namenov: mil. g. Peter Urh. prošt in dekan v Novem mestu, 100 gld.; prečast. g. Rihard Frank, kanonik v Novem Mestu, 100 gld.; duh. svetnik čast. gosp. Janez Vovk v Št. Jerneju 50 gld.; čast. gosp. Mihael Barbo, župnik na Trebelnem, 30 gld.; č. gg. Ivan Karet, župnik v Nemški Loki, Viljem Gašperin, farni upravitelj na Planini, in neimenovanec iz Hrvatske, vsak po 5 gld. Bodi Bog vsem blagim dobrotnikom plačnik!

(Posebni vlak v Postojino) z zelo znižano ceno prireja povodom glavne skupščine sv. Cirila in Metoda dné 28. julija g. J. Paulin v Ljubljani. Vlak se odpelje ob 7. uri zjutraj iz Ljubljane in se vrne ob 9. uri zvečer iz Postojine. Znižane cene veljajo za vse postaje južne železnice med Mariborom, Gorico, Trstom in Postojino. Gosp. Paulin bode razposlal tekom prihodnjega tedna vozne listke vsem podružnicam družbe sv. Cirila in Metoda v razpečevanje. Ker je tudi oskrbníštvo postojinske jame dovolilo dné 28. julija popoldne prosti vstop v jamo, pričakovati je obilne udeležbe iz vseh slovenskih pokrajin.

(Dolenjska železnica.) Iz Lašč se nam piše: „Tandem aliquando!“ Pričakali smo torej vendar graditve toliko zaželene dolenjske železnice. Proga Ljubljana-Kočevje tu pri nas še dokaj vrlo napreduje, le žal, da se delavci pritožujejo, da so pre-slabo plačani. Zato se ne čudimo, da mnogi popuščajo delo in hodijo proč. Delavcev-domačinov je le malo pri železnici; največ je Primorcev, ki, v skalah izrejeni, slovó kot jako zastavni in utrjeni delavci, pa so tudi sicer v življenju pošteni in dobri, o čemer sem se kolikor-toliko sam prepričal. Poleg teh je precéj Lahov, pa tudi Hrvatov. Vsem je navadna jed polenta in sir, a pijača voda, ki si jo morajo donášati iz Lašč, torej precéj daleč od proge. Tukajšnji gostilničarji so postavili ob progi štiri barake, v katerih bi radi delavcem postregli z jedjo in pijačo, ter mnogo stržili. Splošno se sodi, da to se ne bo splačalo. Kajti delavec pač ne dela zato, da bi še tisto malo, kar zasluži, pustil v baraki, ampak da si vsaj nekaj prihrani. Zato so nekateri dodelane barake že dali v najem voditeljem raznih partij, pri katerih so delavci več ali manj primorani kupovati, ker so v njihovi službi. Tukajšnja postaja oddaljena bo kakih 10 minut od Lašč in že planirajo prostor, kjer bo stal kolodvor. Gromovito pokanje zjutraj ob osmih, opoldne in zvečer ob petih priča, da imajo dokaj težavno delo s skalami, ki jih treba razstreliti.

(Toča.) Od sv. Križa pri Trziču se nam piše: Pogosto prihajajo od raznih stranij žalostna poročila o toči, katera tudi nam ni prizanesla. V nedeljo dné 10. t. m. proti večeru zbirati so se začeli pogubonosni oblaki nad našo okolico, in čez nekaj časa suti je začelo ledeno zrnje izpod neba. Dobro je še, da toča ni padala posebno dolgo in to večinoma med dežjem. Vendar je škoda znatna skoro pri vseh poljskih sadežih. Prizadetih je več vasij župnij Križe pri Trziču in Kovor. — Iz Šent-Vida na Dolenjskem se nam piše: Kot dodatek k poročilu iz Trebnjega naznanjam, da je bil oni hrib Pristava v šentviški fari, ki je bila najbolj zadeta od toče. Tudi na Dobravi pri Zatičini je toča naredila mnogo škode. Segla je tudi proti severu, dalje po Čagoški gori na Debelem hribu. Ljudje so komaj čakali žetve, a sedaj jim je toča oklestila. Na Pristavi je bilo toče še drugi dan 4 prste na debelo po njivah in senožetih, pod kapom pa si je lahko še tretji dan na mernike nagrabil. Ubogi kmet!

(Uršulinske dekliške šole v Ljubljani.) Vodstvo teh šol je letos izdalo jako obsežno letno poročilo, kateremu pozamemo nastopno: V njanja šola ima 8 razredov, katerih prvih pet je imelo vsoprednice; koncem šolskega leta je bilo na vnanji šoli 563 učenk, katerih je 470 stanovalo v Ljubljani, 93 zunaj Ljubljane. Za višji razred je sposobnih z odliko 116, s prvim redom 310, nesposobnih 125, neizprašanih je ostalo 12. Vnanja šola je l. 1871 dobila pravico javnosti. S to šolo je združen od l. 1884 otroški vrtec, v katerem je bilo koncem t. l. 55 otrok. — Notranjo šolo, ki je od l. 1882 tudi osemrazredna, je obiskavalo 258 učenk; od teh je stanovalo 108 v samostanu, druge so

ostajale v samostanu do 4. ali 5. ure popoldne ali pa samo obiskavale šolo. Od teh je za višji red sposobnih z odliko 93, s prvim redom 150, nesposobnih 14. neizprašana je ostala 1 učenka. — Vodstvo uršulinskega samostana je z dovoljenjem vis. c. kr. dež. šol. sveta ustanovilo tudi višjo dekliško gospodinjstvo šolo, katero podpira deželni zbor. V tej šoli nadaljujejo učenke v treh letnikih učenje slovenskega in nemškega slovstva, računstva, zemljepisja in zgodovine, prirodoslovstva, risanja, petja itd., poleg tega pa se seznanjajo še z najvažnejšimi pravili in opravi umnega gospodinjstva, vadijo se v ročnih delih, tretje leto pa praktično v kuhinji. Začetkom šolskega leta 1890/91 se je otvoril prvi letnik, ki je štel le 4 učenke. Za minulo šolsko leto pa je bilo sprejetih v I. letnik 16 učenk, v II. letniku je bila le jedna učenka, Nabergoj Elvira s Proseka. Prvi letnik gospodinjstva šole je dovršilo 5 učenk z odliko, 10 s prvim redom. Ustanovo v znesku 100 gld. je imela 1 učenka. V višjo dekliško gospodinjstvo šolo se bodo sprejemale za šolsko leto 1892/93 v I. letnik deklice, ki so dovršile osemrazredno ljudsko šolo ter so stare po 14 let. Sprejemajo pa se učenke tudi iz manjrazrednih šol, ako vsprejemnim izpitom dokažejo, da so sposobne za višji pouk. Vpisovanja se bodo vršila dne 15. in 16. septembra. — Na čelu letnega poročila je primeren sestavek o zgodovini uršulinskih šol v Ljubljani. Uršulinke so prišle v Ljubljano l. 1702. Samostan in šola je ustanovil J. Schell pl. Schellenburg, rodom Tirolec iz Sterzinga. Dne 2. julija l. 1703 se je pričela javna dekliška šola v hiši tedanjega župana Gabr. Eder-ja, kjer je sedaj vojaška bolnišnica. Leta 1709 so se nune s šolo preselile v staro „Igrišče“, ki je stalo na mestu, kjer je sedaj vnanja šola. Pl. Schellenburg pa je za 5322 gld. sezidal novo „Igrišče“, katero ravno letos podirajo, da se razširi cesta. Isti dobrotnik je kupil l. 1707 tedanji Auerspergov vrt za 12.000 gld. in kneza Egenberga vrt za 7000 gld., kjer so l. 1713 pričeli zidati sedanji uršulinski samostan; cerkev je bila posvečena l. 1747. Poročilo obseja tudi pregled števila učenk od l. 1820. Iz prejšnjega stoletja o šoli ni nič poročil, ker so se brzkone pogubila v francoski dobi, ko so se uršulinke za nekaj časa morale umakniti v Velesalo. Tako torej gospe uršulinke vzgajajo žensko mladino v Ljubljani že 189 let, kar priča, da je mladina v dobrih rokah.

(Letni občni zbor šentpeterske moške in ženske podružnice sv. Cirila in Metoda) v Ljubljani se je vršil preteklo nedeljo. Iz poročil načelnistev je bilo razvidno, da sta obe podružnici prav uspešno delovali. Posebno ženska je v prvem letu svojega obstanka dosegla lep uspeh. Pridobila je 16 ustanovnic, 71 letnic in 4 podpornice in oddala vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda 225 gld. 20 kr. Moška podružnica šteje 2 pokrovitelja, 23 ustanovnikov in 63 letnikov. Nabrala in izročila je vodstvu 223 gld. 55 kr. V prospeh slovenskega šolstva sta sklenili podružnici napraviti letos skupno veselico, na katero že sedaj opozarjamo. V načelnistvo ženske podružnice so bile izvoljene: gospa Zarnik za načelnico, gospodična Lavrič za blagajnico in gospodična Bavdek za tajnico, za namestnice pa gospe Trček, Poljanec in Deu. V načelnistvo moške podružnice pa so bili izvoljeni č. g. župnik M. Malenšek za načelnika, č. g. A. Koblar za blagajnika, g. Mikuš za tajnika, za namestnika pa gg. Poljanec, Valentinčič in Ban. Pri udih je na-

bral blagajnik g. Koblar tudi 18 gld. za Ciril-Metodov dar.

(Šolske vesti). Danes dopoldne so s službo božjo končali šolsko leto na tukajšnji višji realki, slovenski nižji gimnaziji in na učiteljski pripravnici.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske) od 3. do 9. julija: Novorojencev 14, umrlih 13; med umrlimi je bilo 5 tujcev, 5 v zavodih. Zbolela je jedna oseba za otročico, 2 za noricami (varicella).

(Nevihite.) S Koroškega se nam piše: Iz več krajev Koroške se poroča o večjih nevihtah v zadnjih dneh. Posebno hudo neurje je bilo v noči od 11. do 12. t. m. Strela je vdarila na več krajih, zlasti v labudski dolini, kjer je hudo poškodovala gostilničarja Kristofiča in omamila več oseb. Na raznih krajih (tako v Otočah ob Celovcu in v labudski dolini) je ubila več oseb. Iz raznih krajev se poroča, da je napravila tudi toča škodo!

(Samomor.) Dne 21. junija skočila je v Beljaku 18letna deklica v Dravo in s samomorom končala mlado življenje. Truplo nesrečne deklice našli so še le dne 9. julija blizu Skočidola v strugi Drave.

(Izginil je) dne 19. junija iz Škofje Loke hlapec Jožef Rebel, ki je služboval pri eni hiši 33 let. Bati se je, da se mu je kaka nesreča pripetila. Bil je visoke in krepke postave, zagorelega, podolga-stega obritega obraza. Imel je nedeljsko obleko, kratke hlače in visoke škornje. Kdor ga zasledi, naj to naznani vredništvu našega lista.

(Nepotrjen načrt zakona.) Iz Celovca se nam poroča, da cesar zaradi formalnega pogreška ni potrdil zakona, ki ga je v zadnjem zasedanju koroški deželni zbor sklenil o pokojnini onih učiteljev, ki so v vojaški službi postali nezmožni za učiteljevanje.

(Železnica čez Ljubelj.) Koroški listi poročajo, da je vrhovno nadzorstvo avstrijskih železnic dobilo nalog, naj po tehničnih proučih, kako bi se iz Celovca čez Ljubelj do Kranja mogla zgraditi železnica. V kratkem pride v Celovec več zemljemercev.

(Iz Libelič) na Koroškem se nam piše: Zborovanja podružnice sv. Cirila in Metoda v gostilni pri Čerabu se je udeležilo nad 200 oseb. Zborovanje je počastil domači č. gosp. župnik s svojo pričujočnostjo, kakor tudi še 5 drugih duhovnikov in gosp. Dragotin Hribar iz Celja. Govor g. Hribarja je bil z veliko navdušenostjo sprejet.

(Izlet slovenskega delavskega peyskega društva „Slavec“ na Bled) v nedeljo, 17. t. m., se bode vršil po naslednjem vsporedju: Ob 6. uri zjutraj zberó se izletniki na južnem kolodvoru, odkoder se odpeljejo ob 6. uri 20 minut. Ob 10. uri zajutrek pri g. Jeklarju na Bledu. Ob 11. uri pa otoku sv. maša, pri kateri póje društvo „Slavec“. Po maši vožnja po jezeru, ob 1. uri skupen obed pri Petranu. Po obedu prosta zabava. Odhod iz Bleda ob 7. uri zvečer. Izlet vrši se le ob ugodnem vremenu. K obilni udeležbi vabi uajljudneje ODBOR.

Telegrami.

Dunaj, 15. julija. Kaiser in tovariši nasvetujejo premembó zakona iz leta 1874 o pravnih razmerah katoliške cerkve. Dalje interpeluje finančnega ministra zaradi zakona o odškodovanju županov in svetovalecev.

Budimpešta, 15. julija. Državni zbor je sprejel v drobni debati vse valutne predloge.

London, 14. julija. Večina Gladstonovih pristašev znaša doslej 17 glasov.

Washington, 14. julija. Zbornica se je izrekla proti predlogu senatorja Stewarta, da bi se prosto koval srebrni denar.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur v toči
opazovanja	urakomera v mni	topimera po Celziju			
14. 7. u. jut.	728 6	12 8	sl. svzh.	oblačno	25 2
2. u. pop.	729 1	15 4	sl. zapad	"	dež
9. u. zveč.	730 7	14 3	sl. szap.	"	
Srednja temperatura 14 2°, za 4 8° nad normalom					

Tržne cene v Ljubljani

dne 13. julija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšeniča, hktl.	6 80	Špeh povejen, kgr.	64
Rež,	5 50	Surovo maslo,	74
Jedmen,	4 06	Jajca, jedno	2
Oves,	2 75	Mleko, liter	10
Ajda,	6 50	Goveje meso, kgr.	62
Proso,	4 60	Telečje	54
Koruz,	4 80	Svinjsko	64
Krompir,	—	Kostrunovo	38
Leča,	12	Pisaneč	40
Grah,	10	Golob	17
Fižol,	8	Seno, 100 kgr.	1 78
Maslo,	kgr. — 86	Slama,	2 14
Mast,	— 66	Drva trda, 4 kub. mtr.	6 50
Špab svež,	— 56	„ mehka,	4 50

Luskina voda in „Esprit-Bérénice“.

Ima svojstev, ki zabranjujejo, da ne izpadejo lasje, ko bi se po vnanje na to vplivalo. To se doseže s tem, da se lasišče čisti, varuje bolezní, zabranjuje napravo luskin, lasem odpravlja toľšó in odpravlja kisline, ki nastajajo s potom. — Vsak večer predno se gré spat, pomoči se lasišče s to luskino vodo in zjutraj, ko se je lasišče skrbno izčesalo, udrgne se „Esprit-Bérénice“, ki krepča lasne korenine. — Enkrat na mesec naj se pa lasje in lasišče z mlačno vodo, v kateri je boraks raztopljen, umijejo in potem večkrat s toplo vodo splaknejo. — Raztopi naj 50 gramov boraksa v litru tople vode.

Steklenica luskine vode 60 kr. Steklenica „Esprit-Bérénice“ 40 kr.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajsko cesto.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (266) 4

Zaloge Karola Giani-ja umetelnih vzorin in tkanin

Fellinger

in

Hassinger

Dunaj, 1., Seilergasse 10, Götweigerhof,

prilporoča višé duhovščini cerkvene zastave, baldahine, kazule, dalmatike, pluvijale, vela, monštrance, kelhe, kadiľnice, altarske svetilnice, svete kipe, križeva pota, božje grobe, steklene in bronzaste cerkvene lestenice v vseh oblikah in slogih. Paramenti pošljejo se na zahtevanje na ogled.

Skoro stoletni obstoj naše trdke, ki je na dobrem glasu, jamči za njeno solidnost.

Ilustrovani ceniki zastonj in poštne prosto. 60 20-17

Dunajska borza.

Dne 15. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld 35 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 „ 05 „
Zlata renta 4%, davka prosta	113 „ 10 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 90 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	995 „ — „
Kreditne akcijske, 160 gld.	310 „ 10 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 75 „
Napoleonador (20 fr.)	9 „ 51 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 68 „
Nemških mark 100	58 „ 65 „

Dne 14. julija.

Ogerska zlata renta 4%	110 gld. 10 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 50 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	142 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 „ 75 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	182 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 25 „
Zastavna pisma „ „ „ 4 1/2%	100 „ 40 „
Kreditne srečke, 100 gld.	189 „ 50 „
St. Genóis srečke, 40 gld.	63 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	17 „ 60 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	64 „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— „ — „
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 „ — „
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2800	— „ — „
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	97 „ 50 „
Papirni rubelj	1 „ 18 „
Laških lir 100	45 „ 85 „

MERCUR

menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkvalitetnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnice priporočamo:

- 4% gališke propinacijske zadolžnice.
- 4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercialne banke.
- 4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

1860. leta promese

cele gld. 14 1/2, petina gld. 4 in kolek 50 kr.

Glavni dobitok 300.000 gld. av. velj.

Žrebanje že dne 1. avgusta!